DR. DULÁCSKA ENDRE-DR. KOLLÁR LAJOS, a műszaki tudományok doktora

KONOIDHÉJKONZOL SZÁMÍTÁSA

A dolgozat a konzolszerűen kialakított konoidhéj erőjátékát tárgyalja a lapos héjak elméletének felhasználásával. Az alkalmazott közelítő feltevések segítségével a héj metszeterőit zárt összefüggésekkel fejezi ki.

A metszeterőknek a méretezéshez szükséges maximális értékeit egyszerű képletekkel adja meg.

Bevezetés

A mérnöki gyakorlat a konoid alakú héjat általában boltozatszerűen működő szerkezetként alkalmazza [1]. A konoidhéj alakja igen alkalmas befogott konzolként való működésre, mert szerkezeti magassága a befogási keresztmetszet felé növekszik. A konoidhéjnak ilyen konzolos alkalmazására még nincs a gyakorlatban használható számítási módszer [1].

A következőkben egy olyan eljárást mutatunk be, mely a parabolavezérgörbéjű konoidhéj-konzolt a lapos héjak elmélete alapján vizsgálja.

Alapfeltevések

1. Feltesszük, hogy a héj elég lapos ahhoz, hogy alkalmazható rá a lapos héjak elmélete [1], [3].

1. ábra.

2. Az előző pont miatt a héj saját súlya és hóterhe egyenletesen megoszló p_0 teherként vehető figyelembe, és a tényleges metszeterők közel megegyeznek a vetületi metszeterőkkel.

3. Az ívirányú n_y metszeterőknek az alakváltozásra gyakorolt hatását az egyszerűsített héjszámítási módszerekhez hasonlóan elhanyagoljuk.

4. A vizsgált héjszerkezet az x, z síkra szimmetrikus kialakítású.

Jelölések

A héjszerkezet geometriai jelöléseit a 2. ábra, a metszeterők pozitív értékeit a 3. ábra tünteti fel.

E a rugalmassági tényező,

 p_0 az egyenletesen megoszló teher,

 \vec{F} a PUCHER-féle feszültségfüggvény,

w, v, u a középfelület valamely pontjának z, y, ill. x irányú elmozdulása,

az x szerinti differenciálás jele,

I

a y szerinti differenciálás jele, így pl. $\frac{\partial^8 w}{\partial x^4 \partial y^4} = w^{\text{IV} ::}$.

$$K = rac{E \, \delta^3}{12(1 - v^2)}; \ D = E \, \delta$$
 ,

ahol v a harántkontrakciós együttható,

 $z=f\cdot \frac{x}{a}\cdot \frac{y^2}{b^2}$ a héj középfelületének egyenlete.

A feladat egyenletei

Az alkalmazott feltevésekkel és a megadott jelölésekkel a feladat egyensúlyi és kompatibilitási egyenlete [1], ill [3] alapján a következő:

$$K(w^{\rm IV} + 2w^{\rm II"} + w") - (F^{\rm II} \cdot z" - 2F^{\rm I'} \cdot z^{\rm I'}) = p_0, \qquad (1)$$

$$2F^{\Pi^{"}} + F^{"} + D(w^{\Pi} \cdot z^{"} - 2w^{\Gamma} \cdot z^{\Gamma}) = 0.$$
⁽²⁾

Az (1) és (2) egyenletekben

$$z^{"} = \frac{2f}{b^2} \cdot \frac{x}{a}, \ z^{I} = \frac{2f}{b^2} \cdot \frac{y}{a}$$
(3)

a héjfelület másodrendű deriváltjai,

$$\text{és } F^{II} = n_y, \ F^{I'} = -n_{xy}, \ F^{"} = n_x,$$

$$(4)$$

a metszeterőknek az ${\cal F}$ feszültségfüggvénnyel kifejezett értékei. A hajlítónyomatékok az

$$m_{y} = -Kw^{"}; \quad m_{x} = -Kw^{II} \tag{5}$$

ismert összefüggésekből határozhatók meg.

A feladat feszültségfüggvénye

Az (1) és (2) egyenleteket kielégítő, és a későbbiekben részletezett kerületi feltételeknek megfelelő partikuláris megoldás a következő:

$$F = \frac{15p_0 a^2}{8f} \cdot \frac{x}{a} \left(\frac{y^2}{2} - \frac{y^4}{4b^2} \right) + B(x \cdot \ln x - x) , \qquad (6)$$

$$w = w_{(x)} + w_{(y)} \,. \tag{7}$$

A (7) összefüggést behelyettesítve (2) be,

$$w^{\text{II}} = \frac{45p_0 a^2}{8f^2 D}, \ w^{\text{IV}} = 0.$$
 (8)

Az x = a helyen a $w_{(x)}^{I} = w_{(x)} = 0$ kerületi feltételt figyelembe véve

$$w_{(x)} = \frac{45p_0 a^2}{16f^2 D} (a - x)^2.$$
(9)

Így F deriváltjait behelyettesítve, az (1) egyenlet alakja:

$$v_{\text{(b)}}^{\text{ii}} = \frac{p_0}{K} \left[\left(1 + \frac{2fB}{ab^2 p_0} \right) - \frac{15}{2} \left(\frac{y^2}{b^2} - \frac{y^4}{b^4} \right) \right].$$
(10)

A (10) egyenletet négyszer integrálva, és a szimmetria miatt az y = 0 helyen a $w^{\cdots} = w = 0$ feltételeket figyelembe véve

$$w_{(y)} = \frac{p_0}{K} \left[\left(1 + \frac{2fB}{ab^2 p_0} \right) \frac{y^4}{b^4} - \frac{y^6}{2b^6} + \frac{5y^8}{28b^8} + \frac{12C_2 \cdot y^2}{b^6} \right].$$
(11)

A (9) és (10) összefüggéseket (7)-be behelyettesítve megkapjuk w függvényét. A B és C_2 állandókat az $y = \pm b$ perem menti statikai, ill. alakváltozási peremfeltételekből kell meghatározni.

Mivel a befogás helyén $(x = a \text{ nál}) \text{ csak a } w^{\text{I}} = 0$ feltételt teljesítettük, a w = 0 feltételből azonban csak $w_{(x)} = 0$ -t, ezért $w_{(y)}$ itt nem lesz zérus. Ez azt jelenti, hogy a héj keresztirányú alakváltozása a befogás keresztmetszetében is kialakul, tehát megoldásunk pontosan véve olyan "félmerev" diafragma esetére vonatkozik, amely az yz síkban lehetővé teszi a héj mozgásait, de az xz-síkban nem.

Ha nem tudjuk lehetővé tenni a befogási yz síkban a konoidhéj szabad deformálódását (azaz mereven befogjuk), akkor a $w_{(y)}$ alakváltozás meggátlásából olyan peremzavarok keletkeznek, mint amilyenek egyéb héjakon is létrejönnek a héj és a peremív alakváltozás-különbségéből, s amelyeket a gyakorlatban a körhengertartály képleteivel becsülhetünk meg.

A w függvény továbbiakban szükséges y szerinti deriváltjai a következők:

$$w = \frac{p_0}{K} \left[\left(1 + \frac{2fB}{ab^2 p_0} \right) \frac{y^3}{6} - \frac{y^5}{8b^2} + \frac{y^7}{28b^4} + \frac{C_2 \cdot y}{b^2} \right], \tag{12}$$

$$w^{"} = \frac{p_0}{K} \left[\left(1 + \frac{2fB}{ab^2p_0} \right) \frac{y^2}{2} - \frac{5}{8} \frac{y^4}{b^2} + \frac{y^6}{4b^4} + \frac{C_2}{b^2} \right].$$
(13)

Egyedülálló héj

Ha a héj a 2. ábra szerint van kialakítva, akkor a kerületi feltételek az $y = \pm b$ peremeken:

$$w" = 0, F^{\Pi} = 0.$$

Ezek figyelembevételével az állandók:

$$B = 0, \ C_2 = - \frac{b^4}{8} \, .$$

Az állandókat a (4) és (5) összefüggésekbe helyettesítve a metszeterők képletei:

 $n_{\rm v} = F^{\rm II} = 0,$

$$n_{\rm x} = F^{\,\cdot} = \frac{15a^2p_0}{8f} \cdot \frac{x}{a} \left(1 - 3\frac{y^2}{b^2} \right), \tag{14}$$

$$n_{xy} = -F^{I} = \frac{15ap_0}{8f} \left(\frac{y}{b} - \frac{y^3}{b^3} \right), \tag{15}$$

$$m_{\rm y} = \frac{p_{\,0}b^2}{8} \left(1 - \frac{4y^2}{b^2} + \frac{5y^4}{b^4} - 2\frac{y^6}{b^6} \right). \tag{16}$$

Az m_x hajlító nyomaték (5) és (8) figyelembevételével:

$$m_{\rm x} = -\frac{15p_0a^2\delta^2}{32f^2} . \tag{17}$$

$$m_{\rm y} = -m_{\rm y}^{m_{\rm x}}Q005\rhob^2 + m_{\rm y}^{m_{\rm x}}Q125\rhob^2 + m_{\rm y}^{m_{\rm x}}Q125\rhob^2 + 5. \ \text{abra.}$$

A 4. ábra az n_x és n_{xy} metszeterők, az 5. ábra az m_y hajlító nyomatékok megoszlását és maximális értékeit mutatja be.

1

LANYVIARE

Ha az egyedülálló héj a 6. ábra szerint van kialakítva, akkor az y = 0él menti kerületi feltételek:

$$w^{"}=0, \qquad F^{II}=0.$$

Így az állandók:

$$B = 0, \qquad C_2 = 0.$$

Az állandók értékeit figyelembe véve n_x és n_{xy} a (14) és (15), az m_x nyomaték a (17) képletekből számíthatók.

Az m_{ν} hajlítónyomaték:

$$m_{y} = \frac{p_{0}b^{2}}{8} \left(-\frac{4y^{2}}{b^{2}} + \frac{5y^{4}}{b^{4}} - \frac{2y^{6}}{b^{6}} \right) .$$
⁽¹⁸⁾

Az $m_{\rm y}$ hajlítónyomaték megoszlását és maximális értékeit a 6. ábra tünteti fel.

6. ábra.

Az ismertetett megoldás esetén a héjnak az x, z síkkal párhuzamos síkokon fekvő peremvonalai teljesen szabadok lehetnek, az x = 0 peremen pedig peremtartót kell alkalmazni az n_{xy} nyíróerők és az m_x hajlító nyomaték felvételére. A peremtartó célszerűen a héj szegélyéből kialakított "rejtett" peremtartó lehet.

A peremtartóra jutó T erőt az n_{yx} nyíróerők 0-tól b-ig való integrálásával kapjuk meg.

A T erő értéke a 7. ábra szerint kialakított héj esetén:

$$T = -\frac{16ab^2p_0}{5f} \left(1 - \frac{3y^2}{b^2} - \frac{2y^4}{b^4} \right), \qquad (19)$$

a 8. ábra szerint kialakított héj esetén pedig a

$$T = \frac{16ab^2p_0}{5f} \left(\frac{3y^2}{b^2} - \frac{2y^4}{b^4} \right) \tag{20}$$

összefüggésekből számítható.

A T erők megoszlását a maximális értékeit a 7. és 8. ábrák szemléltetik.

A "rejtett" peremtartó

Ha az x = 0 peremen nem alkalmazunk merev peremtartót, akkor a peremen az n_{xy} nyírások és m_x hajlító nyomatékok nem tudnak fellépni, és a héj szegélyében "rejtett" peremtartó alakul ki. Így az x = 0 helyen a külső terhet csak az m_x nyomaték változásából származó $\frac{\partial m_x}{\partial x}=q_x$ lemeznyíró-

erők segítségével egyensúlyozhatjuk.

Az n_{xy} nyíróerő és az m_x nyomaték megváltozását egy olyan feltevés alapján számítjuk, mely a (2) kompatibilitási egyenletet csak közelítően elégíti ki. Ez megengedhető, mert az x = 0 helyi peremzavar rövid szakaszon elenyészik, és így e közelítés a héj teljes egészének erőjátékát nem befolyásolja.

Feltesszük, hogy a külső hajlító nyomatékon a héj íves keresztmetszete és a lemezkeresztmetszet hajlítási merevsége arányában osztozik.

Ez a feltevés azért jogos, mert a teljes konoidhéjnak és a konoidhéj-lemeznek — természetesen — azonos a lehajlása x minden értékénél, így görbületük is azonos. Minthogy pedig a konoidhéjban a (14) képlet szerint a magassággal lineárisan oszlanak meg az n_x metszeterők, a héjlemezben szintén, így a közös görbületből mind a konoidhéjban, mind a héjlemezben a saját inercianyomatékukkal arányos hajlítónyomaték ébred.

Az íves keresztmetszet inercianyomatéka:

$$J_{\rm iv} = 0,1778 \,\frac{\delta b f^2}{a^2} \, x^2. \tag{21/a}$$

A héjlemez inercianyomatéka:

$$J_{\text{lemez}} = \frac{2b\delta^3}{12} = 0.1667b\delta^3.$$
 (21/b)

Így a héjlemezre jutó x irányú nyomaték az

$$A = \frac{\delta^2 a^2}{1,066 f^2 x^2} \tag{22}$$

jelölés bevezetésével:

Ha x elég nagy, akkor (23) nevezőjében a második tag mellett az egység elhanyagolható, és így megkapjuk a már korábban meghatározott

$$m_x^{\max} = \frac{-15p_0 a^2 \delta^2}{32f^2} \tag{17}$$

értéket, amelyhez $m_{\rm x}$ tart. Ezt a határértéket x növekedésével $m_{\rm x}$ rohamosan megközelíti. Ahol az ívmagasság eléri a lemezvastagság háromszorosát $\left(\frac{fx}{\delta a}=3\right)$, ott már $m_{\rm x}\approx 0.9\,m_{\rm x}^{\rm max}$.

Az x=0 peremen a metszeterők megoszlása a 9. ábrán vázolt módon megváltozik.

Az
 x=0 perem mentén a héj $\ x\approx \frac{\delta a}{2f}$ szélességű szakaszán alakul ki "
rejtett" peremtartó.

A héjra jutó p terhet a

$$p_{\text{héj}} = m_{\text{héj}}^{\text{II}} = \left[\frac{I_{\text{fv}}}{I_{\text{fv}} + I_{\text{lemez}}} \cdot \frac{px^2}{2} \right]^{\text{II}} \text{ kifejezésből számíthatjuk.}$$

$$fgy$$

$$p_{\text{héj}} = p_0 \left[\frac{6}{1+A} - \frac{9}{(1+A)^2} + \frac{4}{(1+A)^3} \right].$$
(24)

Az n_{xy} nyíróerők és m_y nyomatékok x szerinti változása az (1) egyenlet figyelembevételével (24)-hez hasonló.

Héjsorok

A konoidkonzolhéjat előnyösen lehet sorozatban alkalmazni előtetők részére. (Lásd. 1. ábra.)

Több konoid összeépítése esetén az $y = \pm b$ peremek nem tudnak szabadon elfordulni és elmozdulni, a csatlakozó élek csak függőleges, z irányú elmozdulást végezhetnek. Így a csatlakozó vonalakon vízszintes erők $(n_{y(b)})$ és y irányú hajlító nyomatékok $(m_{y(b)})$ ébrednek, és ezek módosítják a héjak m_y ábráját.

A kerületi feltételek az $y = \pm b$ peremen a következők:

$$w = 0, v = 0.$$

v értéke [2] szerint a

$$v = -z \cdot w$$
 (25)

kifejezés integrálásával állítható elő.

Behelyettesítve z és w értékeit, és az integrálást elvégezve

$$v = \int v \, dy = -\frac{p_0}{K} \cdot \frac{2fx}{ab} \left[\left(1 + \frac{2fB}{ab^2 p_0} \right) \frac{y^5}{30} - \frac{15y^7}{840b^2} + \frac{15y^9}{3780b^4} + \frac{C_2 \cdot y^3}{3b^2} \right]. \tag{26}$$

Majd (26) és (12)-t behelyettesítve, és az $y = \pm b$ perem menti kerületi feltételeket kielégítve az állandók értékei:

$$B = -\frac{0.142857 \, p_0 a b^2}{f} \,, \tag{27}$$

$$C_2 = -0.029762b^4. (28)$$

Ezek után a metszeterők képletei az állandók behelyettesítésével:

$$n_{\rm x} = F^{"} = \frac{15a^2p_0}{8f} \cdot \frac{x}{a} \left(1 - 3\frac{y^2}{b^2} \right); \tag{14}$$

287

8*

$$n_{xy} = -F^{I} = \frac{15ap_0}{8f} \left(\frac{y}{b} - \frac{y^3}{b^3} \right);$$
(15)

$$n_y = F^{II} = -0.142857 p_0 b^2 \frac{a}{f \cdot x};$$
⁽²⁹⁾

$$m_{y} = -p_{0}b^{2} \left(\frac{5y^{2}}{14b^{2}} - \frac{5y^{4}}{8b^{4}} + \frac{y^{6}}{8b^{6}} - 0,029762 \right).$$
(30)

Az m_y hajlítónyomaték megoszlását és maximális értékeit a 10., 11. ábrák közbenső héjelemein láthatjuk.

A p tehernek a rejtett peremtartó okozta, a 9. ábrán vázolt megváltozása a B állandóra és így az n_{ν} értékére is visszahat.

Ha n_y (29) szerinti képletébe az állandó p_0 helyett a (24) szerinti p terhet helyettesítjük, megkapjuk n_b -t, a megváltozott n_y közelítő összefüggését. Az n_b metszeterő x szerinti változását, maximális értékét és a maximum helyét a 10. ábra mutatja be.

A rejtett peremtartót természetesen méretezni kell az n_{xy} nyíró
erőkből származó T_{max} húzóerőre (8. ábra). Ha pedig
 T nyomást okoz (7. ábra), akkor kihajlásra kell ellenőrizni a héj szélét.

A p tehernek az x = 0 perem menti változása miatt $m_y x$ szerinti megoszlása a p tehernez hasonlóan változik.

A héjsor szélső elemeinek erőjátéka

A szélső héjelemeknek fel kell venniük a közbensőkről az y = b peremen átadódó n_b vízszintes erőt és $m_{y(b)}$ nyomatékot. Tekintve, hogy a héjelemek merevsége vízszintes síkban igen nagy, így mint vízszintes konzolok támasztják meg a héjsort.

Az n_b metszeterők N eredője igen közel esik az x = 0 peremhez. A számítás egyszerűsítése céljából N-t a biztonság javára az x = 0 peremen hatónak tekintjük. A szélső héjelemben N hatására közelítően a következő többletmetszeterők keletkeznek:

a) Teljes szélső konoid esetén (1. ábra jobboldala)

$$\Delta n_{\rm x} = \frac{3N}{2b^3} xy, \tag{31}$$

$$\Delta n_{xy} = \frac{3N}{4b} \left(1 - \frac{y^2}{b^2} \right).$$
(32)

b) Szélső félkonoid esetén (1. ábra baloldala) a vízszintes erőt az első teljes konoid veszi fel, ebben keletkeznek a (31) (32) többletmetszeterők, és a szélső félkonoid nem kap n_{ν} erőt.

Az N erő értéke n_b integrálásával

$$N = \int_{0}^{\infty} n_b d_{\mathrm{x}} \approx 0.325 \, \frac{p_0 b^2 a}{f} \cdot \log_{10} \frac{\delta}{3f} \, .$$

A szélső héjelemet befogó szerkezetet természetesen méretezni kell a leírt M = N.a vízszintes hajlítónyomatékra.

A keresztirányú m_{ν} hajlítónyomatékok a következőképp alakulnak:

Félkonoidszél (b. eset) alkalmazásakor a félkonoid nyomatékai a szabad konoidnak felelnek meg, a félkonoid melletti teljes konoidon átmenetet képeznek a következő, belső héjelem felé.

Teljes szélső konoidnál (a. eset) a nyomatékok már a szélső mezőben átmenetet képeznek.

Az átmenetet mindkét esetben úgy vehetjük figyelembe, hogy a nyomatékábráknak az átmeneti mezőben levő, a pontosabb számítások szerint lapos görbe záróvonalát a biztonság javára történő közelítéssel egyenessel helyettesítjük. Így a 11. és 12. ábrán feltüntetett nyomatékábrákat kapjuk.

Megjegyezzük, hogy az 1. ábra jobboldalának megfelelően kialakított megoldás merevítő perem nélkül csak kisebb héjaknál alkalmazható, mert a nyomott szabad szél kihajlásra veszélyes.

Az 1. ábra baloldalának megfelelő kialakítás esetén a héj széle x irányban húzott, ezért kihajlási veszély a peremen nem áll fenn.

Számpélda:Vizsgáljunk egy, a 6. ábra szerint kialakított egyedülálló konoidkonzolhéjat, melynek adatai a következők: b=2,0 m, a=4,0 m, f=1,0 m $\delta=0,06$ m. $p_0=300$ kp/m².

A maximális metszeterők:

(14) képlet:
$$x = a, y = o$$

(4. ábra)
(14): $x = a, y = b$
(4. ábra)
(14): $x = a, y = b$
(4. ábra)
 $n_{x \text{ huzás}}^{\max} = \frac{15 \cdot 0.3 \cdot 4.0^2}{8 \cdot 1.0} = 9.0 \text{ Mp/m}.$
 $n_{x \text{ nyomás}}^{\max} = \frac{15 \cdot 0.3 \cdot 4.0^2}{8 \cdot 1.0} (1-3) = -18.0 \text{ Mp/m}.$
 $\sigma_b^{\max} = \frac{18000}{6 \cdot 100} = 30 \text{ kp/cm}^2.$

(15): $x = a, y = 0.577 \ b$ (4. ábra) $n_{xy}^{\max} = \frac{0.3 \cdot 4.0 \cdot 2.0}{1.385 \cdot 1.0} = 1.73 \ \text{Mp/m}$

$$au = rac{1730}{6\,\cdot\,100} = 2,9 \; {
m kp/cm^2}$$

(20):
$$x = 0, y = b$$

(8. ábra) $T_{\max} = \frac{0.3 \cdot 4.0 \cdot 2.0^2}{3.20 \cdot 1.0} = 1.5 \text{ Mp}$

(17): $m_{y}^{\max} = \frac{-15 \cdot 0.3 \cdot 4.0^{2} \cdot 0.06^{2}}{32 \cdot 1.0^{2}} = -8.1 \text{ mkp/m}$

(18): $y = 0,182 \ b$ $m_y^{\max} = -0,13 \ \cdot 0,3 \ \cdot 2,0^2 = 156 \ \text{mkp/m}$ (6. ábra)

A vasalás elrendezését a 13. ábra mutatja be. Az adott esetben a szükséges vasalás erőssége az előírt minimális vasmennyiség követelményét éppen kielégíti. Nagyobb méretű héjaknál a vasalás az n_x , n_{xy} és m_y ábrák csökkenésének megfelelően ritkítható.

Érkezett: 1965 szeptember hóban

IRODALOM

- Flügge, W.: Statik und Dynamik der Schalen. Springer-Verlag. Berlin 1962.
 Bölcskei E.: Deformation des voiles minces. Acta Techn. Acad. Sci. Hung. Tom. V. (1962). pp. 489.
- Pp. 403.
 Bölcskei. E.: Allgemeine Theorie der gekrümmten Schalen. Acta Techn. Acad. Sci. Hung. Tom. XXXI. (1960) pp. 391.
 Wlassow. W. S.: Allgemeine Schalentheorie und ihre Anwendung in der Technik. Berlin. 1958.